

Sygn. akt I KZ 4/19

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **E.P.Z.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 31 lipca 2019 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 6 czerwca 2019 r., sygn. akt II AKa [...],

odmawiające przyjęcia wniosku skazanego o doręczenie wyroku Sądu

Apelacyjnego w [...] z dnia 8 kwietnia 2019 r. wraz z uzasadnieniem

na podstawie art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uchylić zaskarżone zarządzenie i przekazać sprawę Prezesowi
Sądu Apelacyjnego w [...] do ponownego rozpoznania**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 8 kwietnia 2019 r., sygn. akt II AKa [...], zmienił między innymi co do E.P.Z. wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 30 maja 2018 r., sygn. akt II K [...]. Pismem z dnia 10 kwietnia 2019 r. skazany na karę bezwzględnego pozbawienia wolności E.P.Z. wystąpił do Sądu Apelacyjnego z wnioskiem o doręczenie mu wspomnianego wyroku wraz z uzasadnieniem oraz o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu wniesienia kasacji. Zarządzeniem z dnia 11 kwietnia 2019 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], który był zarazem przewodniczącym składu orzekającego w sprawie E.P.Z., wezwał

skazanego do uzupełnienia wniosku przez wskazanie, czy wniosek dotyczy całości wyroku czy niektórych czynów, których popełnienie mu zarzucono, bądź też jedynie rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu – w terminie 7 dni, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

Następnie zarządzeniem z dnia 6 czerwca 2019 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] na podstawie art. 422 § 3 w zw. z art. 120 § 2 k.p.k. i art. 518 k.p.k. odmówił przyjęcia wniosku, motywując tę decyzję nieuzupełnieniem wniosku przez skazanego w określonym terminie.

Zażalenie na powyższe zarządzenie wniósł skazany E.P.Z. podnosząc, że „zgodnie z obecnym orzecnictwem, w przypadku braku reprezentowania przez profesjonalnego obrońcę i zaskarżeniu apelacją całości wyroku, należało uznać, iż przedmiotowy wniosek dotyczy uzasadnienia całości orzeczenia” a także, iż wezwania do uzupełnienia wniosku w „ogóle nie otrzymał i tym samym nie miał możliwości prawidłowego uzupełnienia wniosku o uzasadnienie”. Wniósł o „uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przyjęcie wniosku o uzasadnienie wyroku”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zaskarżone zarządzenie należało uchylić i sprawę w zakresie decyzji w przedmiocie wniosku skazanego przekazać do ponownego rozpoznania w Sądzie Apelacyjnym w [...] – Prezesowi tego Sądu, który może zlecić wykonanie tej czynności upoważnionemu sędziemu (art. 93 § 2 k.p.k.).

Taka decyzja determinowana była zaistnieniem w sprawie bezwzględneho powodu odwoławczego określonego w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k. Choć w art. 439 § 1 k.p.k. jest mowa o orzeczeniu, jednak w zaistniałej sytuacji procesowej wypadało uznać, że przepis ten ma też zastosowanie do przedmiotowego zarządzenia. Powyższe zwalnia Sąd Najwyższy od odnoszenia się do zarzutów wskazanych w zażaleniu, należy jednak zalecić, by były one w polu widzenia przy ponownym procedowaniu w przedmiocie wniosku skazanego.

Przepis art. 40 § 3 k.p.k. stanowi, że sędzia, który brał udział m.in. w wydaniu orzeczenia zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać co do tej kasacji. W

orzecznictwie Sądu Najwyższego ukształtował się pogląd, że zawarte w art. 40 § 3 k.p.k. pojęcie orzekania „co do kasacji” odnosi się nie tylko do orzekania w przedmiocie merytorycznej zasadności kasacji, czy orzeczeń decydujących o jej dopuszczalności, ale też rozstrzygnięć pozostających z nimi w ścisłym związku, które „blokuja” dostęp do tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Za takie niewątpliwie należy uznać zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem (zob. np. postanowienia: z dnia 29 stycznia 2014 r., IV KZ 1/14; z dnia 30 marca 2017 r., V KZ 7/17 oraz V KZ 9/17; z dnia 28 listopada 2018 r., V KZ 51/18). Tymczasem w tej sprawie sędzia, który wydał zarządzenie skutkujące odmową doręczenia skazanemu wyroku Sądu odwoławczego z uzasadnieniem, brał uprzednio udział w wydaniu tego wyroku. Stwierdzenie tej okoliczności nakazywało uchylić zaskarżone postanowienie w celu wydania wolnego od procesowych nieprawidłowości rozstrzygnięcia co do wniosku.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.